

Sygn. akt II C 179/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2015 roku

SĄD OKRĘGOWY W ŁODZI II WYDZIAŁ CYWILNY

w składzie:

Przewodniczący: S.S.O. Barbara Kubasik

Protokolant: Marta Witek

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w Ł.

przeciwko (...) A. M., (...) Spółce jawnej w B.

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Łodzi w postępowaniu nakazowym w dniu 18 grudnia 2014 roku (sygnatura akt II Nc (...)) w stosunku do pozwanej (...) A. M., (...) Spółki jawnej w B.;
2. zasądza od pozwanej (...) A. M., (...) Spółki jawnej w B. na rzecz powoda (...) S.A. w Ł. kwotę 154.344,28 (sto pięćdziesiąt cztery tysiące trzysta czterdzieści cztery złote dwadzieścia osiem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 września 2014 roku do dnia zapłaty;
3. umarza postępowanie w zakresie kwoty 8.570 zł (osiem tysięcy pięćset siedemdziesiąt złotych);
4. zasądza od pozwanej (...) A. M., (...) Spółki jawnej w B. na rzecz powoda (...) S.A. w Ł. kwotę 5.896 zł (pięć tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
5. ustala, że odpowiedzialność (...) A. M., (...) Spółki jawnej w B. jest solidarna z odpowiedzialnością pozwanych M. Ł., T. Ł., co do których Sąd Okręgowy w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w dniu 18 grudnia 2014 roku (sygnatura akt II Nc (...)).

Sygn. akt IIC 179/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16 września 2014r. (data wpływu) (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych (...) Spółki jawnej w B., M. Ł., T. Ł. kwoty 182.314,28zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 września 2014r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych (pozew k. 2-3 akt).

Uzasadniając powództwo, powódka podała, że wniosek o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym uzasadniony jest faktem, iż podstawą dochodzonego przez powódkę roszczenia jest weksel wystawiony przez

pozwanych. W związku z powyższym, spełnione zostały przesłanki do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym określone w art. 485 §2 kodeksu postępowania cywilnego (pozew k. 2-3 akt).

Powódka w piśmie procesowym z dnia 12 grudnia 2014r. (data wpływu) cofnęła powództwo i zrzekła się roszczenia w zakresie kwoty 19.400zł. Poparła powództwo w zakresie pozostałym i wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powódki:

1. 162.914,28zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 września 2014r. do dnia zapłaty,
2. zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powódka podała, że po wytoczeniu powództwa pozwani dokonali wpłaty kwoty 19.400zł na poczet należności dochodzonej w niniejszej sprawie (pismo procesowe powoda k. 41 akt).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 18 grudnia 2014r. Sąd zasądził solidarnie od pozwanych: (...) Spółki jawnej w B., M. Ł., T. Ł. kwotę 162.914,28zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 września 2014r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5896zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3600zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie (nakaz zapłaty k. 42 akt).

W stosunku do pozwanych M. Ł., T. Ł. nakaz zapłaty uzyskał prawomocność, bowiem pozwani nie wniesli zarzutów od tego orzeczenia (nakaz zapłaty k. 42 akt).

Pozwana (...) Spółka jawna w B. złożyła zarzuty od nakazu zapłaty, wnosząc o :

- zwolnienie pozwanej Spółki od kosztów sądowych w całości,
- wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty z dnia 18 grudnia 2014 r., wydanego w postępowaniu nakazowym z uwagi na uzasadnione okoliczności trudną sytuacją finansową i prawną pozwanego ad.1),
- zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Krakowie, Wydział I Cywilny pod sygn. akt: IC(...), mającej istotny wpływ na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, z uwagi na fakt, iż zostało złożone oświadczenie A. M. i S. M. o uchyleniu się od skutków prawnych umowy sprzedaży udziałów (akt notarialny z 21 maja 2014 r. (Rep.(...)),
- uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości,
- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego ad. 1) kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych,

Uzasadniając zarzuty, pozwana Spółka jawna podała, że pozwany ad. 1 co prawda prowadzi aptekę, ale dnia 23 lipca 2014 r. A. M. i S. M. złożyli pisemne oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych zawartych z pozwanymi ad. 2 i 3 umów o nabyciu udziałów w spółce jawnej, powołując się na błąd oraz podstęp. Łączna wartość nieuregulowanych zobowiązań wobec hurtowni farmaceutycznej prowadzonej przez (...) S.A. według stanu na dzień 21 maja 2014 r. miała wynosić 146.260,51 zł brutto (§ 5 ust. 2 umowy). Po zawarciu umowy okazało się jednak, że poza wskazanymi przez pozwanych ad.2) i ad.3) w umowie sprzedaży długami, Spółka posiada również szereg innych zobowiązań. Pismem z dnia 4 sierpnia 2014r. pozwany ad.1) otrzymał wezwanie do zapłaty od (...) S.A., z którego wynika, że łączne zadłużenie Spółki wobec tego podmiotu wynosi 198.623,98 zł. Ponadto, z wezwania wynikało, że pozwani ad.2) i ad.3) działając w imieniu Spółki, wystawili weksel własny in blanco na zabezpieczenie wszelkich roszczeń (...) S.A. wobec Spółki. A zatem, pozwani wprowadzili pozwaną Spółkę w błąd w zakresie wysokości zobowiązań wobec tego kontrahenta, zaniżając ich wysokość co najmniej o 52.263,47 zł oraz nie informując ich o wystawieniu weksla własnego in blanco, który z racji abstrakcyjnego charakteru, należy traktować jako odrębne zobowiązanie.

Pozwana ad. 1 podniosła, iż zaprzecza wysokości sumy wekslowej wskazanej w wekslu. Powódka poza notą odsetkową nie przedstawiła żadnych dokumentów uzasadniających wskazaną kwotę sumy wekslowej, nie przedstawiła umowy

co do której został tytułem zabezpieczenia wystawiony weksel in blanco z poręczeniem wekslowym, jak również nie wskazała sposobu wyliczenia żądanych odsetek. Dodatkowo deklaracja wekslowa nie wiadomo przez kogo jest podpisana, obok pieczętki Apteki (...). A. Ł., (...) Spółka Jawna znajdują się dwie parafy, brak pisemnych, imiennych podpisów. Jednocześnie na druku deklaracji wekslowej znajduje się zapis: „Podpis osób umocowanych z pieczętką imienną i firmową”. Na samym wekslu za spółkę Apteka (...). A. Ł., (...) Spółka Jawna jest podpisany T. Ł. oraz drugi wspólnik w sposób niepełny. A zatem weksel wraz z deklaracją wekslową nie zawiera pełnych podpisów osób umocowanych do działania Apteki (...). A. Ł., (...) Spółka Jawna.

Pozwana ad.l) podniosła, że od dnia 21 maja 2014 r., od kiedy A. M. i S. M. kupili udziały w aptece, były dokonywane liczne zwroty towarów do hurtowni a następnie powód dokonywał stosownych korekt w tym zakresie. Z wyszczególnionego zakresu faktur w pozwie, nie widać faktur korygujących. Jest to istotne z uwagi na wartość przedmiotu sporu w pozwie, a także zmiany kwotowe w żądaniach powoda (zarzuty pozwanych od nakazu zapłaty k. 52 akt).

W odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty, powódka oświadczyła, że:

oświadczyła, iż:

- cofa powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 8.570,00 zł,
- wniosła o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy w pozostałym zakresie, tj. w zakresie kwoty 154.344,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 13.09.2014 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania,
- wniosła o oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron na okoliczność współpracy pomiędzy stronami po dniu 21 maja 2014 r. obejmującej składanie zamówień, dokonywania płatności, odbioru towarów, zwrotów, korekt faktur, braku wiedzy oraz dokumentów dotyczących zadłużenia apteki (...). A. Ł., (...) Spółka Jawna z siedzibą w B. wobec powoda,
- wniosła o oddalenie wniosku pozwanej o zawieszenie niniejszego postępowania jako bezzasadnego i zmierzającego do przedłużenia niniejszego procesu (odpowieź na zarzuty k. 181-187 akt).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 sierpnia 2013 roku nastąpiło przekształcenie (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. w spółkę akcyjną oraz nastąpiła zmiana firmy spółki, która obecnie brzmi (...) Spółka Akcyjna w Ł..

Pozwani M. Ł., T. Ł. prowadzili działalność gospodarczą w formie spółki jawnej pod firmą: Apteka (...). A. Ł., (...) Spółka jawna. Udziały pozwanych w majątku Spółki oraz w zyskach i stratach Spółki wynosiły po 50 %.

W dniu 21 maja 2014 r. A. M. oraz S. M. oraz sprzedający udziały T. Ł., M. Ł. zawarli przed notariuszem J. S. umowę sprzedaży na podstawie której, pozwany T. Ł. sprzedał S. M. ogół swoich praw i obowiązków w Spółce, a pozwana M. Ł. sprzedała A. M. ogół swoich praw i obowiązków w spółce. W akcie notarialnym -§ 5 ust. 2 umowy -zapisano, że łączna wartość nieuregulowanych zobowiązań wobec hurtowni farmaceutycznej prowadzonej przez (...) S.A. według stanu na dzień 21 maja 2014 r. miała wynosić 146.260,51 zł brutto.

Zawarcie przedmiotowej umowy poprzedzone zostało umową przedwstępną z dnia 12 maja 2014 r., również zawartą w formie aktu notarialnego.

W rejestrze przedsiębiorców KRS prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Bielsko-Białej A. M., S. M. zostali wpisani jako wspólnicy Spółki, a firma Spółki uległa zmianie na: (...) A. M. S. M. Sp.j. w B. (dowód: akt notarialny z 21 maja 2014 r. Rep. A nr 4477/2014 k. 67-84, akt notarialny z 12 maja 2014 r. (Rep. A nr (...)) k. 85-93, odpis z KRS powódki i pozwanej, strona Monitora Sądowego i Gospodarczego (...)(4500) k. 5-11, 94-96 akt).

Spółka jawna kupowała u strony powodowej leki, za które miała płacić zgodnie z wystawionymi fakturami (dowód: okoliczność bezsporna).

Faktury za zakupione przez pozwaną Spółkę towary zostały zamieszczone w wykazie „Raport dla kontrahenta - Faktury”. Powódka wystawiła za zakup leków faktury : nr (...). Przewóz towarów był objęty listami przewozowymi. Doręczenie faktur pozwanym potwierdzone zostało podpisaniem przez nich listów przewozowych o numerach, jak na fakturach (dowód: faktury VAT i listy przewozowe k. 188-200, 201-400, 401-600, 601-691 akt).

Powódka sporządziła dokument „Raport wpłat rozliczonych - własny (...)” , który potwierdzał wysokości wpłat dokonanych przez pozwanych M. Ł. i T. Ł. na poczet należności dochodzonych w niniejszej sprawie oraz „Raport dla kontrahenta- faktury” z dnia 10 marca 2015r., obrazujący aktualny stan zadłużenia pozwanej wobec powódki. Pozwani M. Ł. i T. Ł. na poczet należności dochodzonych w niniejszej sprawie wpłacili łącznie 27.970zł, do zapłaty pozostała kwota 154,344,28zł (dowód: „Raport wpłat rozliczonych - własny (...)” i „Raport dla kontrahenta-faktury” (k. 184-187 akt).

Powódka jest w posiadaniu weksla wystawionego przez Aptekę (...) A.” T. Ł., (...) spółkę jawną w B. i poręczonego przez pozwanych M. Ł., T. Ł.. Pozwani M. Ł., T. Ł. złożyli czytelne podpisy na wekslu pod nazwą firmy, a dodatkowo złożyli na odwrotnej stronie weksla czytelne podpisy przy słowach ” poręczam” jako osoby fizyczne .

Na oświadczeniu poręczyciela M. Ł. znajduje się jej wyraźny podpis oraz wyraźny podpis T. Ł. jako małżonka poręczyciela weksla. Na oświadczeniu poręczyciela T. Ł. znajduje się jego parafa zamiast wyraźnego popisu, natomiast małżonka poręczyciela M. Ł. złożyła wyraźny podpis. Na deklaracji wekslowej spółki jawnej znajdują się zamiast podpisu, parafy M. Ł. i T. Ł. (dowód: oryginał weksla i kopia weksla k. 4 akt, deklaracja wekslowa k. 12 i 2 oświadczenia poręczycieli k. 13-13v akt).

Weksel został wypełniony przez powódkę zgodnie z deklaracją wekslową i oświadczeniami poręczycieli na kwotę 182.314,28zł i stanowił on zabezpieczenie roszczeń powódki wobec pozwanej (...) Spółkę jawną w B. z tytułu zakupu leków w ramach prowadzonej przez pozwaną apteki.

Pismami z dnia 4 sierpnia 2014 roku powódka, działając przez pełnomocnika, wezwała pozwanych do zapłaty należności dochodzonej niniejszym pozwem. W dniu 10 września 2014r. powód wystawił notę odsetkową pro-forma (dowód: 3 wezwania do zapłaty z dnia 4 sierpnia 2014 roku wraz z potwierdzeniami nadania k. 17-18, nota odsetkowa pro forma z dnia 11.09.2014 r. k. 14-16 akt).

Powódka wyliczyła, że na sumę wekslową składają się następujące kwoty:

- 175.956,20 zł - tytułem należności głównej wynikającej z niezapłaconych faktur VAT określonych w notcie odsetkowej pro forma z dnia 10.09.2014 r.,
- 367,77 zł - tytułem należności wynikającej z faktury VAT o nr (...),
- 5.990,31 zł - tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie należności głównej od faktur VAT niezapłaconych, wyliczonych na dzień 30 lipca 2014 roku - nota odsetkowa pro forma z dnia 10.09.2014 r.

(dowód: nota odsetkowa pro forma z dnia 10.09.2014 r. k. 14-16 akt).

Po zawarciu z pozwanymi M. Ł., T. Ł. umowy nabycia udziałów w spółce jawnej, A. M., S. M. uznali, że stan faktyczny i prawny Spółki, o którego istnieniu którego zapewniali nabywców przed zawarciem umowy i przy jej zawieraniu T. Ł. i M. Ł., w tym w treści aktu notarialnego, jest odmienny od stanu rzeczywistego. Po nabyciu udziałów ocenili, że sytuacja finansowa pozwanej spółki jest diametralnie różna od deklarowanej przez sprzedających. Podane zarówno w akcie notarialnym, jak i w trakcie wcześniejszych rozmów dane dotyczące stanu przedsiębiorstwa spółki okazały się,

w ich ocenie, nieprawdziwe i to zarówno w zakresie stanów magazynowych, kosztów, przychodów jak i zobowiązań, czy nawet ilości zatrudnionych pracowników.

W związku z powyższym, dnia 23 lipca 2014 r. A. M. i S. M. złożyli pisemne oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych zawartych umów, powołując się na błąd oraz podstęp i wezwali T. Ł. i M. Ł. do zwrotu uiszczonej ceny w terminie do dnia 10 sierpnia 2014 r. Złożone oświadczenia zostały następnie potwierdzone w akcie notarialnym sporządzonym w dniu 25 sierpnia 2014 r. (Rep. (...)) i przesłanym pozwanym T. Ł. i M. Ł. oraz ich pełnomocnikowi. Odrębnym pismem nastąpiło wezwanie pozwanych T. Ł. i M. Ł. oraz ich pełnomocnika do odbioru apteki. Wyznaczono datę jej przekazania na 1 września 2014r. A. M. i S. M. stawili się w wyznaczonym terminie w lokalu Apteki w celu przekazania jej pozwanym T. Ł. i M. Ł., jednak ani pozwani, ani ich pełnomocnik nie pojawili się w lokalu Apteki.

Ogólna suma zobowiązań Spółki na dzień 31 października 2014 r., wyniosła 306.358,86 zł, Rachunek zysków i strat sporządzony na dzień 31 października 2014 r. wykazał stratę w kwocie 15.244,08 zł netto. Aktualny wykaz składników majątku spółki posiada szacunkową wartość w kwocie 193.679 zł.

Utrata płatności finansowej przez pozwaną Spółkę spowodowała, że dnia 26 listopada 2014 r. został złożony wniosek o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu w Sądzie Rejonowym w Bielsku - Białej VI Wydział Gospodarczy Referat Upadłości (sygn. akt: Sygn. akt: VI GU (...)).

W dniu 8 stycznia 2015r. Sąd Rejonowy w Bielsku- Białej wydał postanowienie, doręczone pozwanej Spółce dnia 15 stycznia 2015 r., w którym zabezpieczył majątek dłużnika poprzez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego w osobie P. L. (dowód: bilans sporządzony na dzień 31 października 2014 r. k. 106, rachunek zysków i strat sporządzony na dzień 31 października 2014 r. k. 101-102, 107, aktualny wykaz majątku w szacunkową wyceną składników k. 108-109, wniosek o ogłoszenie upadłości pozwanego ad.l) z możliwością zawarcia układu k. 110-117, postanowienie z dnia 8 stycznia 2015 - ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego k. 118-119, oświadczenie z dnia 23 lipca 2014 r. wraz z potwierdzeniami odbioru , akt notarialny z dnia 25 sierpnia 2014 r. (Rep. (...)) wraz z pismem z dnia 25 sierpnia 2014r., wraz z potwierdzeniami nadania k. 139- 160 akt).

W związku z niniejszym postępowaniem komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie M. W. prowadzący kancelarię komorniczą w C. (ul. (...), (...)-(...) C.) pismem z dnia 30 grudnia 2014 r., doręczonym dłużnikowi dnia 7 stycznia 2015 r., zawiadomił o wszczęciu postępowania egzekucyjnego (sygn. akt: Km (...)) na podstawie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym w celu zabezpieczenia od dłużnika należności 50.000,01 zł. Jednocześnie komornik dokonał zajęcia wierzytelności przysługujących dłużnikowi od Narodowego Funduszu Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki, oraz (...) Ltd. (Sp. z o.o.) Oddział w Polsce, do wysokości zabezpieczonej kwoty wierzytelności -50.000,00 zł z tytułu wszelkich faktur za sprzedaż towarów lub usług, wszelkich umów, zobowiązań.

Spółka posiada rachunek bankowy wraz z subkontem. W dniu 15 stycznia 2015 r. na rachunku bankowym widnieje: minus 49 489,89 zł (dowód: zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 134 , zajęcie wierzytelności k. 137-138, wyciąg z rachunku - X - XII 2014 r.k. 121-133, wyciąg z subkonta do rachunku głównego - X-XI 2014 r., wydruk z rachunku głównego na dzień 15 stycznia 2015 r.k. 139)

W dniu 5 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej ogłosił upadłość pozwanej Spółki z możliwością zawarcia układu, postanowienie stało się prawomocne z dniem 27 lutego 2015r. (sygn. akt VI GU (...)) -(postanowienie z uzasadnieniem k. 687-690 akt).

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt: IC (...)) oddalił powództwo A. M. i S. M., uznając bezskuteczność ich pisemnego oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych zawartych umów z T. Ł., M. Ł. z uwagi na błąd oraz podstęp (dowód: okoliczność bezsporna, informacja podana przez powoda).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, których wiarygodność ostatecznie nie została zakwestionowana przez strony procesu.

Z uwagi na podstawę prawną roszczenia powódki - należność z weksla- dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, w tym pozwanego ad.l) (A. M.) na okoliczność współpracy pomiędzy stronami po dniu 21 maja 2014 r. obejmującej składanie zamówień, dokonywanie płatności, odbioru towarów, zwrotów, korekt faktur, braku wiedzy oraz dokumentów dotyczących zadłużenia Apteki (...). A. Ł., (...) Spółka Jawna z siedzibą w B. wobec powoda - jest bezprzedmiotowe dla rozstrzygnięcia sprawy, a wskazane okoliczności przynajmniej w części dotyczącej wiedzy małżonków M. o rzeczywistym zadłużeniu Spółki, powinny być przedmiotem ustaleń w sprawie IC (...)Sądu Okręgowego w Krakowie.

Należy podnieść, że w niniejszym postępowaniu pozwani T. Ł. i K. Ł. nie kwestionowali ważności weksla, ani poręczeń wekslowych, autentyczności podpisów przez nich składanych , czy też wysokości sumy dochodzonej przez powódkę z tytułu wierzytelności wekslowej.

Ostatecznie i pozwana Spółka po przedstawieniu przez powódkę wszystkich faktur, listów przewozowych, „Raportu wpłat rozliczonych - własny (...)” , który potwierdzał wysokości wpłat dokonanych przez pozwanych M. Ł. i T. Ł. na poczet należności dochodzonych w niniejszej sprawie oraz „Raportu dla kontrahenta- faktury” z dnia 10 marca 2015r., obrazującego aktualny stan zadłużenia pozwanej wobec powódki, nie zakwestionowała , że do daty wyrokowania pozwani M. Ł. i T. Ł. na poczet należności dochodzonych w niniejszej sprawie wpłacili łącznie 27.970zł, a do zapłaty przez wszystkich pozwanych solidarnie pozostała kwota 154,344,28zł.

Pozwana Spółka nie wniosowała o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego księgowego celem wykazania , iż należność dochodzona przez powódkę , jest w niższej wysokości niż wynika to z wyliczeń powódki i przedłożonych dokumentów.

Ubocznie jedynie można wskazać, że umowy zawarte przez pozwanych a małżonków M. dotyczące zbycia udziału w spółce osobowej, zawierają wyraźne zapisy dotyczące kondycji finansowej Spółki i jej zobowiązań i nic nie stało na przeszkodzie, by przed zawarciem umowy przenoszącej udziały, a po zawarciu umowy przedwstępnej, dokumenty księgowe zweryfikował biegły rewident.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzuty pozwanej Spółki okazały się bezzasadne.

Postępowanie sądowe, w którym Sąd orzeka w oparciu o weksel, niezależnie od trybu postępowania (tryb nakazowy, zwykły), charakteryzuje się pewnymi szczególnymi cechami, bezpośrednio wynikającymi ze specyficznych właściwości zobowiązania wekslowego. Specyfika postępowania nakazowego, w którym Sąd orzeka w oparciu o weksel jest taka, że w pierwszej fazie po wniesieniu pozwu Sąd bada załączony weksel pod względem formalnym i jeżeli badanie to wypadnie pozytywnie tj. nie ujawni się żadna wada prawna weksla, Sąd wydaje nakaz zapłaty. W fazie tej dominuje abstrakcyjność i surowość zobowiązania wekslowego. Przedstawiony do realizacji weksel powinien więc zawierać wszystkie cechy ważności. Weksel nie może nasuwać wątpliwości co do swej prawdziwości i treści. Przedmiotem procesu wekslowego mogą być tylko roszczenia wynikające bezpośrednio z weksla.

Druga faza tego postępowania dotyczy sytuacji, gdy pozwany wniesie zarzuty od nakazu zapłaty. Występuje tu rygoryzm prawa wekslowego zarówno pod względem formalnym jak i materialnym. Rygoryzm materialny przejawia się przede wszystkim w ograniczeniu zarzutów przysługujących dłużnikowi wekslowemu. Dłużnik może podnieść tylko te zarzuty, które przysługują mu na podstawie przepisów prawa wekslowego (art.17 prawa wekslowego), inne zarzuty są niedopuszczalne.

Przejawem rygoryzmu formalnego jest natomiast przepis art. 493 k.p.c. W piśmie zawierającym zarzuty, pozwany powinien przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór, a także pozostałe zarzuty przeciwko żądaniu pozwu, jak też wszystkie okoliczności faktyczne i dowody na ich potwierdzenie. Stosownie do treści przepisów art. 495 § 3 k.p.c. okoliczności faktyczne, zarzuty i wnioski dowodowe nie zgłoszone w piśmie

zawierającym zarzuty od nakazu zapłaty mogą być rozpoznawane jedynie wtedy, gdy strona wykaże, że nie mogła z nich skorzystać wcześniej lub gdy potrzeba ich powołania wynikła później.

Samo wypełnienie weksla mimo, że funkcjonalnie stanowi jednolitą czynność, to pod względem prawnym jest już o wiele bardziej skomplikowane. Wypełnienie weksla musi bowiem czynić zadość wymogom formalnym prawa wekslowego oraz merytorycznie musi odzwierciedlać należność wynikającą ze stosunku podstawowego. Dla rozstrzygnięcia sprawy niezbędne było, więc zbadanie, czy weksel własny czyni zadość wszystkim wymogom prawa wekslowego i czy może on być podstawą dochodzenia roszczeń.

Elementy, które powinien zawierać weksel własny wymienione są w art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku prawo wekslowe (Dz. U. nr 37 poz. 282). Zgodnie z tym przepisem weksel własny musi przede wszystkim zawierać: 1) nazwę „weksel”; 2) bezwarunkowe przyrzeczenie zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej; 3) oznaczenie terminu płatności; 4) oznaczenie miejsca płatności; 5) nazwisko osoby na której rzecz nabyć dokonana zapłata; 6) oznaczenie daty miejsca wystawienia weksla; 7) podpis wystawcy weksla. Wystawca weksla własnego zobowiązuje się do sam do zapłaty, a więc występuje w charakterze dłużnika głównego, dlatego też jego odpowiedzialność jest taka sama, jak akceptanta weksla trasowanego (art. 104 prawa wekslowego). Posłużenie się formą weksla własnego ma zastosowanie zwłaszcza przy wekslach finansowych, które są wystawiane przez dłużnika w związku z umową pożyczki, leasingu lub udzielonym mu przez wierzyciela kredytem bankowym. Ta forma weksli pełni najczęściej w obrocie funkcję gwarancyjną lub kaucyjną. Zobowiązanie z weksla własnego podlega z pewnymi odmiennościami, takim samym regułom jak z weksla trasowanego i z mocy art. 103 prawa wekslowego stosuje się do weksla własnego przepisy o wekslu trasowanym.

Co do zasady zobowiązanie wekslowe jest zobowiązaniem abstrakcyjnym, co oznacza, że nieprawidłowość, nieważność bądź brak przyczyny prawnej tzw. causa nie ma wpływu na ważność zobowiązania wekslowego. Nie ma również wpływu okoliczność, że nie został osiągnięty cel, dla którego wystawiono weksel. Taka regulacja uzasadnia tezę, że zobowiązanie wekslowe jest oderwane od swej podstawy prawnej, stanowiącej gospodarczą przyczynę wystawienia weksla. Abstrakcyjny charakter zobowiązania wekslowego ulega jednak złagodzeniu w przypadku, gdy zapłaty z weksla in blanco dochodzi pierwszy wierzyciel, wówczas dłużnik może przedstawić również zarzuty subiektywne wynikające ze stosunku podstawowego łączącego go z wierzycielem.

Zobowiązanie wekslowe na tle innych stosunków zobowiązaniowych cechuje wiele odrębności, wyrazem których jest między innymi formalna surowość. Objawia się ona tym, że zobowiązanie wekslowe co do zasady ucieleśnione zostaje w samym wekslu i treść tego zobowiązania ustala się na podstawie tekstu weksla. Znaczenie wykładni oświadczeń woli wyrażonych w wekslu jest więc ograniczone i kombinowana metoda wykładni umów przyjęta na tle art. 65 § 2 k.c., który stanowi, że w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu, nie znajduje zastosowania do tłumaczenia oświadczeń woli zawartych w wekslu. Pewność i bezpieczeństwo obrotu wekslowego narzucają bowiem obiektywną wykładnię tekstu weksla i ustalanie sensu wyrażonego w wekslu oświadczenia woli na podstawie subiektywnych przesłanek czyli według rzeczywistej woli podmiotów zobowiązania wekslowego jest niedopuszczalne (por. uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 1995 r., OSNC 1995 poz. 168).

Weksel o charakterze gwarancyjnym wywiera dość istotny wpływ na samo zobowiązanie wekslowe. Wystawienie weksla samo w sobie nie stanowi nigdy podstawy ekonomicznej zaciągnięcia zobowiązania wekslowego. Podstawa ta znajduje się poza stosunkiem wekslowym i ma swoje źródło w jakimś stosunku prawnym łączącym wystawcę i remitenta. Wystawienie weksla ma na celu albo nowację dotychczasowego zobowiązania wystawcy, albo też zabezpieczenie już istniejącego lub mogącego powstać w przyszłości zobowiązania wystawcy. W razie nowacji stare zobowiązanie wygasa, a pozostaje tylko roszczenie wekslowe. Przy zabezpieczeniu wygląda to zupełnie inaczej, ponieważ zobowiązanie cywilnoprawne pozostaje w mocy obok zobowiązania wekslowego. (tak SN w uchwale składu 7 sędziów z 7 stycznia 1967 r., III CZP 19/66, OSNC 5/68 poz. 79 oraz w orzeczeniu z 22 listopada 1968 r., III PZP 32/68, niepubl.). Oznacza to, że weksel gwarancyjny nie jest wekslem danym zamiast zapłaty, lecz samodzielnym zobowiązaniem obok zobowiązania np. z tytułu pożyczki (por. zachowujące aktualność orzeczenie SN z 3 listopada 1933 r., III C 21/33, opubl. Zb. Orz. 1934 poz. 351). W wyroku 31 maja 2001 r., V CKN 264/00, opubl. LEX nr 52788

Sąd Najwyższy stwierdził zaś, że w wypadku wystawienia weksla mającego na celu zabezpieczenie wierzytelności, zobowiązanie cywilne wystawcy nie wygasa, lecz istnieje nadal. Wskutek tego wierzycielowi przysługuje, obok roszczenia pierwotnego wynikającego ze stosunku cywilnoprawnego, nowe roszczenie oparte na wekslu. Przedmiot obu roszczeń jest jednak ten sam i zaspokojenie wierzyciela następuje tylko raz, przy czym z chwilą zaspokojenia wygasa zobowiązanie dłużnika i wierzyciel powinien zwrócić mu weksel. Jeśliby dochodził wierzytelności wekslowej, to spotkałby się z zarzutem, że wierzytelność, na której zabezpieczenie został wystawiony weksel, nie istnieje, a zatem zobowiązanie wekslowe także wygasa. Weksel gwarancyjny ma określony cel i nie powinien być wobec tego wprowadzany do obrotu. Wzajemna współzależność obu zobowiązań powoduje, że gwarancyjne zobowiązanie wekslowe traci swój sens w momencie, gdy wygasa zabezpieczane zobowiązanie ze stosunku podstawowego. Skoro zaś weksel jedynie zabezpiecza wierzytelność cywilną, przeto dłużnikowi przysługują przeciwko roszczeniu wekslowemu te wszystkie zarzuty, jakie mu przysługują przeciwko roszczeniu cywilnemu. (tak też SN w wyroku 31 maja 2001 r., V CKN 264/00, baza LEX nr 52788).

Przyjęcie przedstawionego wyżej poglądu oznacza niejednakową (zmienną) intensywność ochrony wierzytelności wekslowej w zależności od funkcji weksla i sposobu wypełnienia.

W wypadku wystawienia weksla własnego, o charakterze gwarancyjnym w stosunkach finansowych, który ma zabezpieczać wierzytelność remitenta wobec dłużnika np. z udzielonego kredytu lub pożyczki, praktyką jest wręczenie przez dłużnika dokumentu, który nosi nazwę weksla (por. art. 10 in. princ. pr. weksl.), lecz nie zawiera przyrzeczenia bezwarunkowego zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej. Z reguły taki charakter ma weksel niezupełny czyli in blanco. Nie ma jednak żadnych przeszkód, aby wekslem gwarancyjnym był również weksel zupełny, a więc taki w którym została zamieszczona konkretna kwota. Niezupełny weksel (in blanco) nie nadaje się do realizacji, gdyż z mocy art. 102 prawa wekslowego "nie będzie uważany za weksel" i wobec tego konieczne jest jego późniejsze uzupełnienie. Osiągnięcie funkcji zabezpieczającej uwzględniającej interesy obydwu stron wymaga z jednej strony, aby uzupełnienia dokonywał wierzyciel, a z drugiej określenia przesłanek i granic tej czynności. Następuje to przez dodatkową umowę zwaną porozumieniem lub deklaracją wekslową.

Zamieszczony w przepisach działu I prawa wekslowego art. 10 dopuszcza wobec posiadacza podniesienie określonych zarzutów. Z treści tego przepisu wynika, że jeżeli weksel niezupełny w chwili wystawienia uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia chyba, że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. Przepis tego artykułu rozstrzyga kwestię wypełnienia weksla in blanco niezgodnie z zawartym porozumieniem. Wystawieniu weksla in blanco towarzyszy bowiem reguły zawierane pomiędzy wystawcą a remitentem porozumienie wekslowe, którego treść określa zasady i warunki pozwalające na wypełnienie weksla, a także zwykle wskazuje kwotę, na jaką weksel zostanie wypełniony. Wskazanie to przybiera postać bądź określenia konkretnej kwoty, bądź wskazania, do jakiej kwoty najwyższej weksel może zostać wypełniony. Porozumienie wekslowe może zostać zawarte w formie pisemnej i wówczas określane jest mianem deklaracji wekslowej. Porozumienie takie zawiera upoważnienie dla posiadacza weksla niezupełnego do uzupełnienia weksla. Przyjmuje się przy tym, że takie upoważnienie może zostać udzielone także w sposób dorozumiany.

Zarzut wypełnienia weksla niezgodnie z zawartym porozumieniem może jednak być podniesiony w stosunkach między wystawcą weksla a pierwszym wierzycielem, co jest wyrazem złagodzenia abstrakcyjnego charakteru takiego zobowiązania wekslowego. Deklaracja wekslowa może dotyczyć tylko tych elementów, które w momencie wręczenia weksla nie były wypełnione jak np. kwota. Deklaracja wekslowa nie może więc np. precyzować, kto będzie zobowiązany z weksla, gdyż to wynika z samego dokumentu weksla in blanco. W praktyce najczęściej kwestionowana jest wysokość sumy wekslowej. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 lutego 1998 roku (OSNC 1998, poz. 141) podkreślił, że z chwilą wręczenia weksla in blanco dochodzi między wydającym a odbiorcą do zawarcia umowy skierowanej na powstanie zobowiązania wekslowego i zobowiązanie to powstaje po uzupełnieniu dokumentu przez upoważnioną osobę o niezbędne elementy. Deklarację wekslową należy traktować jako wiążącą umowę stron, ale jednocześnie

brak deklaracji lub niezgodne z nią wypełnienie weksla nie ma wpływu na istnienie. czy zakres odpowiedzialności wekslowej.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, że weksel własny wystawiony przez Spółkę spełnia wszystkie wymogi formalne, niezbędne dla swojej ważności. Sąd nie dopatrył się także uchybień w postępowaniu strony powodowej odnośnie wypełnienia weksla. Weksel został wypełniony zgodnie z deklaracją wekslową. Pozwana wystawiła weksel in blanco na zabezpieczenie roszczeń powódki wobec pozwanej z tytułu zakupu leków w ramach prowadzonej przez pozwaną apteki. Wobec istnienia nieuregulowanych należności za zakup leków weksel został wypełniony przez powódkę zgodnie z deklaracją wekslową i oświadczeniami poręczycieli.

Występując z powództwem na podstawie wypełnionego prawidłowo weksla, powódka nie miała obowiązku załączania żadnych, dodatkowych finansowych, czy księgowych dokumentów uzasadniających wskazaną kwotę sumy wekslowej. Powódka wskazała dokładnie, iż na sumę wekslową składały się kwoty:

- 175.956,20 zł - tytułem należności głównej wynikającej z niezapłaconych faktura VAT określonych w nocie odsetkowej pro forma z dnia 10 września 2014 r., która została załączona do pozwu,
- 367,77 zł - tytułem należności wynikającej z faktury VAT o nr (...),
- 5.990,31 - tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie należności głównej od faktur wskazanych w w/ w nocie pro forma z 10 września 2014 r.

Pozwana Spółka ostatecznie nie podważyła wyliczeń powódki do wysokości sumy objętej wierzytelnością wekslową.

Powódka wywiązała się także z wymogu zawiadomienia o wypełnieniu weksla, co zastrzeżono w treści deklaracji wekslowej. Tego typu czynność ma w gruncie rzeczy charakter faktyczny, ponieważ nie traktuje o niej wyraźnie żaden przepis prawa wekslowego. Z tego też względu do tej czynności nie można przywiązywać nadmiernej wagi. Zresztą, przed wytoczeniem powództwa, pozwani nie kwestionowali swojej odpowiedzialność, tak co do zasady jak i wysokości.

Pozwana Spółka w zarzutach od nakazu zapłaty dodatkowo podnosiła, że na deklaracji wekslowej obok pieczętki Apteki (...). A. Ł., (...) Spółka Jawna znajdują się dwie parafy, brak pisemnych, imiennych podpisów. Jednocześnie na druku deklaracji wekslowej znajduje się zapis: „Podpis osób umocowanych z pieczętką imienną i firmową”. Na samym wekslu za spółkę Apteka (...). A. Ł., (...) Spółka Jawna jest podpisany T. Ł. oraz drugi współnik w sposób niepełny. A zatem weksel wraz z deklaracją wekslową -w ocenie pozwanej- nie zawiera pełnych podpisów osób umocowanych do działania Apteki (...). A. Ł., (...) Spółka Jawna.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, za trafnie należy uznać stanowisko, że w przepisach dotyczących prawa wekslowego brak jest wymogu złożenia przez osobę reprezentującą osobę prawną- pełnego, czytelnego podpisu. Prawo wekslowe nie wymaga dla ważności weksla, aby podpis był czytelny (por. uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 30 grudnia 1993 r. III CZP 146/93). Podobne uwagi można odnieść do skróconych podpisów pod deklaracją wekslową.

Podpis ma pełnić jedynie funkcję identyfikacyjną i pozwolić na ustalenie tożsamości osoby podpisującej. W ocenie Sądu, nie ma wątpliwości, że na wekslu widnieje podpis M. Ł., jako osoby reprezentującą (...) spółka jawna w czasie wystawienia weksla. Podpis ten jest wyraźny i czytelny, podobnie jak podpisy na odwrocie weksla przy słowach „poręczam”. Parafy są na deklaracji wekslowej, ale takie same widnieją na innych dokumentach, w tym na poręczeniu wekslowym M. Ł.. Ubocznie jedynie można wskazać, że deklaracja wekslowa dla swej ważności nie musi mieć formy pisemnej, a zatem kwestia podpisów zupełnie odpada. Wystarczy ustalenie zgodnego oświadczenia woli stron w tej kwestii, a takich ustaleń, strona pozwana nie zakwestionowała, podobnie jak poręczyciele wekslowi.

Pozwani K. Ł. i T. Ł. udzielili ważnych i skutecznych poręczeń wekslowych, w przewidziany prawem do tego sposób. Przypomnieć też trzeba, że poręczyciele złożyli osobne oświadczenie, mocą których przyjęli do wiadomości treść

deklaracji wekslowej oraz zobowiązali się do bezwarunkowej zapłaty kwoty oznaczonej w wekslu, w razie nie uiszczenia tejże należności przez wystawcę.

Zgodnie z treścią art. 876 § 1 i 2 k.c. przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się, względem wierzyciela, wykonać zobowiązanie na wypadek gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Oświadczenie poręczyciela powinno być, pod rygorem nieważności, złożone na piśmie. Zasadniczo poręczenie ma charakter akcesoryjny w stosunku do zobowiązania głównego, bowiem jest zależne od istnienia, ważności i zakresu zobowiązania głównego, a poręczyciel może korzystać z zarzutów przysługujących dłużnikowi głównemu. Nie ma ono jednak, zgodnie z regulacją zawartą w k.c., charakteru subsydiarnego, bowiem wierzyciel może żądać od poręczyciela spełnienia świadczenia, niezależnie od tego, czy zobowiązanie zostało wykonane przez dłużnika głównego.

Poważne modyfikacje występują natomiast w przypadku szczególnego rodzaju poręczenia jakim jest poręczenie wekslowe uregulowane w art. 30 – 32 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. „Prawo wekslowe” (Dz. U. Nr 37 z 2006 r., poz. 282). Poręczenie wekslowe zwane awalem polega na zabezpieczeniu zapłaty weksla co do całości lub części sumy wekslowej. Tym samym odnośnie roli i funkcji jakie pełni to zabezpieczenie brak jest jakichkolwiek odstępstw w porównaniu do zwykłego poręczenia. Zupełnie inaczej wygląda już jednak charakter prawny poręczenia wekslowego. Stosownie do art. 32 prawa wekslowego zakres odpowiedzialności poręczyciela wekslowego kształtuje się tak samo, jak osoby za którą poręczył. Najistotniejsza jest jednak dalsza część przepisu, który wprost stanowi, że zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej. Powołana regulacja prawna oznacza, że poręczenie wekslowe ma całkowicie samodzielny byt prawny i zdecydowanie odrywa się od zobowiązania głównego. Przepisy o poręczeniu wekslowym dają więc wraz ogólnej tendencji w prawie wekslowym, gdzie dominuje surowość i abstrakcyjność. Te cechy prawne, które przysługują poręczeniu wekslowemu, jako instytucji prawa wekslowego, przekładają się również na unormowania natury procesowej.

Jak wynika z powyższego, zobowiązanie wystawcy weksla i poręczycieli jest ważne, a powódka skutecznie może od nich dochodzić solidarnie zapłaty w niniejszym procesie.

Należy podnieść, że w niniejszym postępowaniu powódka dochodzi należności przysługujących jej na podstawie umów zawartych z Apteką (...). A. Ł., (...) Spółka jawna zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...). Fakt, iż obecnie spółka posiada inną firmę pozostaje bez wpływu na ważność zawartych przez nią umów - jest to wciąż ten sam podmiot.

Zgodnie z art. 10. § 1. Kodeksu spółek handlowych, ogół praw i obowiązków wspólnika spółki osobowej może być przeniesiony na inną osobę tylko wówczas, gdy umowa spółki tak stanowi.

Zgodnie z § 2 tego artykułu, ogół praw i obowiązków wspólnika spółki osobowej może być przeniesiony na inną osobę tylko po uzyskaniu pisemnej zgody wszystkich pozostałych wspólników, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. W przypadku przeniesienia ogółu praw i obowiązków wspólnika na inną osobę, za zobowiązania występującego wspólnika związane z uczestnictwem w spółce osobowej i zobowiązania tej spółki osobowej odpowiadają solidarnie występujący wspólnik oraz wspólnik przystępujący do spółki (§ 3 art. 10).

W celu przeciwdziałania uchylaniu się od odpowiedzialności za zobowiązania, solidarnie odpowiedzialność ponoszą występujący wspólnik i wspólnik przystępujący. Chodzi tu o dwa rodzaje zobowiązań: występującego wspólnika związane z uczestnictwem w spółce oraz zobowiązania tej spółki (szerzej J.P. Naworski, Komentarz, Spółki osobowe, Warszawa 2011, s. 120 i n.; S. Kowalski, Odpowiedzialność wspólników spółki jawnej za zobowiązania spółki, Pr.Sp. 2003, nr 7-8, s. 42 i n.). Odpowiedzialność ta jest więc bardzo szeroka, bowiem dotyczy dwóch rodzajów odpowiedzialności: związanej z uczestnictwem w spółce i z konkretnym wspólnikiem występującym oraz z innymi zobowiązaniami spółki niewiązującymi się z tym faktem.

Jest to odpowiedzialność osobista, nieograniczona, gdy chodzi o zobowiązania spółki, a ograniczona do zobowiązań występującego wspólnika, solidarna występującego i przystępującego oraz subsydiarna (por. A. Herbert,

Odpowiedzialność wspólników za zobowiązania handlowych spółek osobowych - zagadnienia materialno-prawne, Rejent 2003, nr 6, s. 41 i n.; D. Bucior, Konstrukcja odpowiedzialności wspólników za zobowiązania handlowej spółki osobowej, Pr.Sp. 2002, nr 6, s. 9 i n.).

Już na etapie wyrokowania w przedmiotowej sprawie, zapadło rozstrzygnięcie przed Sądem Okręgowym w Krakowie. Sąd oddalił powództwo A. M. oraz S. M. o uchylenie się od skutków oświadczenia woli w przedmiocie nabycia udziałów w spółce jawnej. Wprawdzie wyrok nie jest prawomocny, ale brak zawieszenia postępowania nie pozbawia A. M. oraz S. M. możliwości kwestionowania ich odpowiedzialności za zobowiązania Spółki. W toku postępowania o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikom Spółki, mogą skutecznie wywodzić, iż nie byli wspólnikami spółki w czasie, gdy powstały zobowiązania na rzecz powódki.

Zatem, Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. uchylił nakaz zapłaty wobec pozwanej Spółki i mając na uwadze dokonaną kolejną wpłatę zasądził od niej na rzecz powódki kwotę 154.344,28zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 września 2014r. O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Powódka wskazała szczegółowy sposób wyczenia dochodzonych odsetek ustawowych. Samo istnienie należności i terminy płatności zostały potwierdzone przez powódkę poprzez wystawienie faktur VAT wymienionych w zestawieniu - „Raporcie dla kontrahenta- faktury” z dnia 10 marca 2015 roku. Następnie, doręczenie faktur pozwanym potwierdzone zostało podpisaniem przez nich listów przewozowych. Wszystkie dochodzone pozwem z dnia 12 września 2014 r. należności były wymagalne i nieuiszczone przez pozwaną.

Co do kwoty 8.570zł, Sąd na podstawie art.203§ 1 k.p.c. w zw. z art. 355§ 2 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie.

Brak był podstaw do zawieszenia postępowania z urzędu na podstawie art. 174§1 pkt 4 k.p.c., bowiem nakaz zapłaty został wydany w dniu 18 grudnia 2014r. (przed ogłoszeniem upadłości), powódka wszczęła na jego podstawie egzekucję i w związku z tym, nie zgłaszała wierzytelności do masy upadłości.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 98 k.p.c. Na koszty procesu złożyły się koszty zastępstwa procesowego 3600zł, opłata od pełnomocnictwa 17zł, opłata od pozwu.

Sąd na podstawie art. 189 k.p.c. w zw. z art. 32 prawa wekslowego ustalił w punkcie 5 wyroku, solidarną odpowiedzialność wystawcy weksla z poręczycielami wekslowymi, co do których został wydany uprzednio prawomocny nakaz zapłaty.